
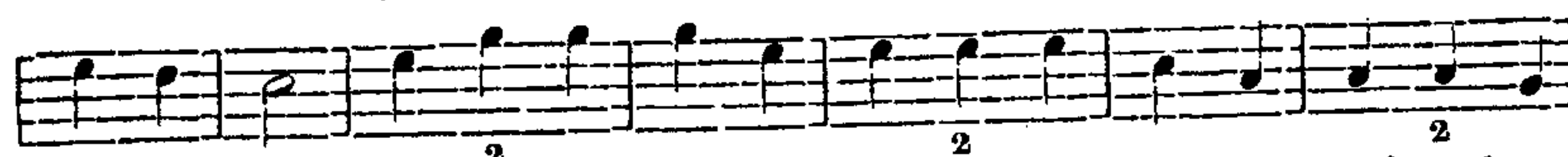

Suš. 539, Koll. I. 134.

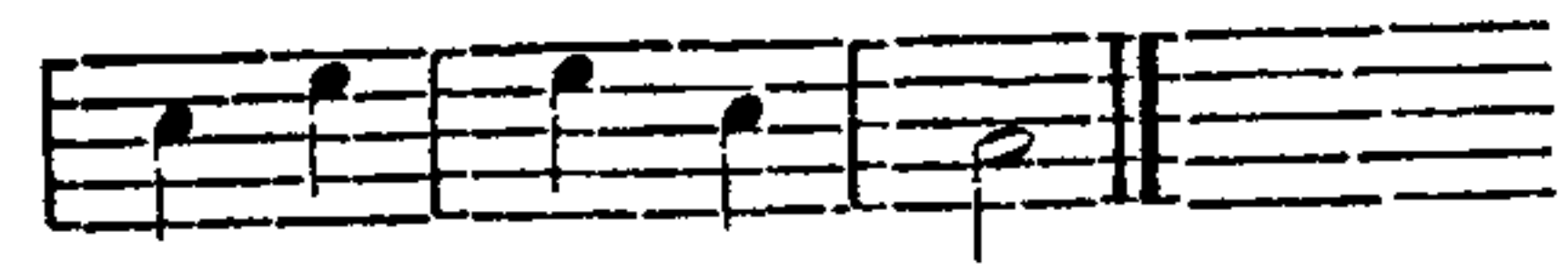
27.

Nechcu tě, děv-či-no, nechcu tě, sú li-dé v dě-di-ně,

zna-jú tě, že nechceš stá-vat, kra-vič-kám dá-vat a na po-

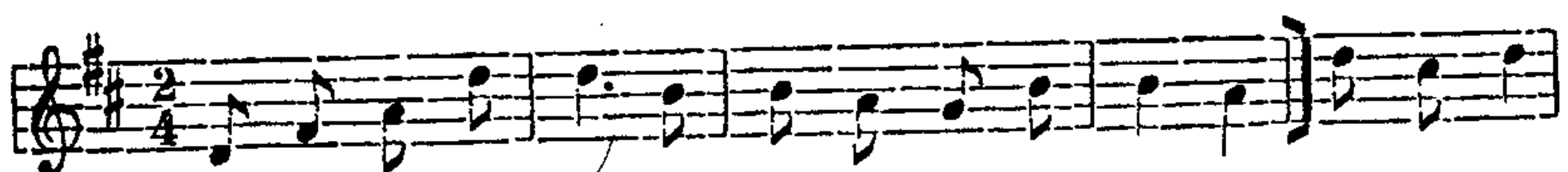

le ich vy-há-ňat.

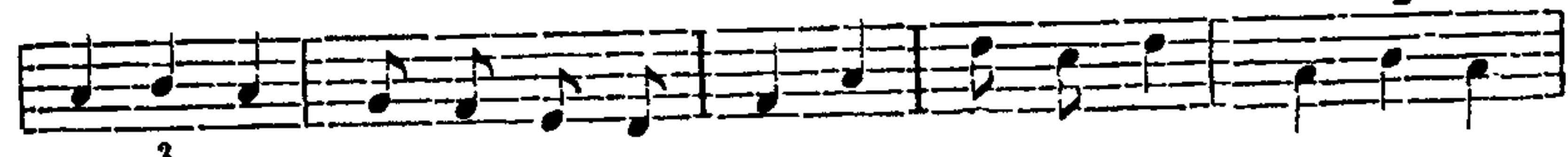
Přiňdy k nám, synečku, v sobotu
Uhlédneš ty moju robotu,
Já ráno stávám, kravičkám dávám
A na pole ich vyháním.

Přišel tam syneček na ráně,
Zastál spat cérečku na lavě:
Po šlakoch stáváš, kravičkám dáváš
A na pole ich vyhánáš!

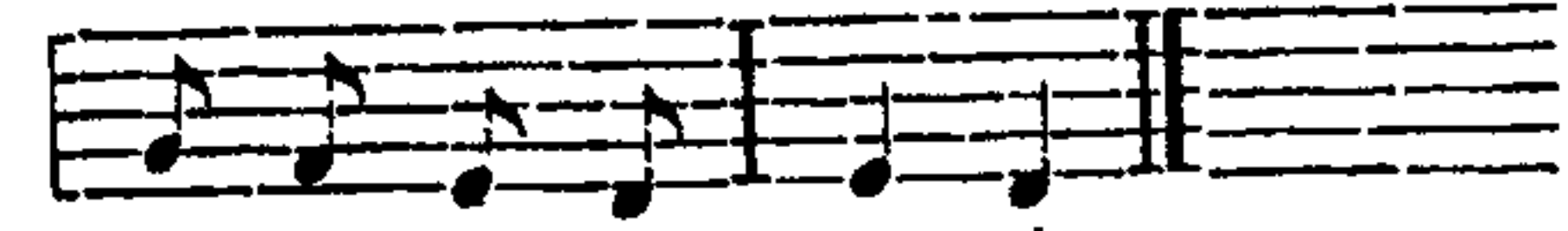
28.

Ve-če-re, ve-če-re, co's tak ne-ve-se-lý, co sa na

mne hněváš, mo-je po-tě-še-ní, co sa na mne hněváš,

mo-je po-tě-še-ní?

Co sa na mne hněváš,
Co sa na mne duješ?
Dobrou noc ti dávám,
Ty mi neděkuješ.

Suš. 323.

29.

Ej haň-ba, haň-ba, mláden-če, ej haň-ba, haň-ba